

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LA VIUDA

Greta

Irlanda, 2018

Direcció i guió: Neil Jordan

Intèrprets: Isabelle Huppert, Chloë Grace Moretz, Maika Monroe, Stephen Rea

Durada: 98 min

Gènere: thriller

Idioma: anglès

Data d'estrena: 14/06/2019

No és bo estar sola

Ens trobem davant d'una pel·lícula de suspens d'aquelles com les d'abans. D'una manera d'explicar i de visionar com feia temps que l'espectador no vivia. Quan l'estàs veient et venen a la memòria alguns films (sobretot la seva realització) d'Alfred Hitchcock i fins i tot la mítica pel·lícula *El col·leccionista* (*The Collector*, 1965) de William Wyler, interpretada per uns joves Terence Stamp i Samantha Eggar.

Al llarg de la seva extensa i curiosa filmografia, Neil Jordan, director irlandès de 69 anys, ens ha sorprès gratament amb pel·lícules tan diferents i interessants com *Mona Lisa* (1986); *No som àngels* (*We're No Angels*, 1989), amb Robert De Niro, Sean Penn, Demi Moore i guió de David Mamet; *Joc de llàgrimes* (*The Crying Game*, 1992), amb què, de les sis nominacions que va tenir als premis Oscar, Neil Jordan va guanyar el del millor guió; la famosa *Entrevista amb el vampir* (*Interview with the Vampire: The Vampire Chronicles*, 1994) interpretada per Tom Cruise i basada en una novel·la d'Anne Rice, que en va fer el guió, i *Michael Collins* (1996), interpretada per Liam Neeson i Julia Roberts, per dir-ne algunes.

A *La viuda* (*Greta*, 2018) Neil Jordan sap engrescar l'espectador amb una història d'intriga, amb situacions que et fan remoure't de la butaca. Al mateix temps, també ens explica una història de soledat; el que de vegades pot arribar a fer i com es pot arribar a comportar una persona que està i se sent sola.

La història que ens explica Neil Jordan, responsable també del guió juntament amb Ray Wright, és senzilla. Després de la mort de la seva mare, una noia de «poble», molt dolça i ingènua, se'n va a Nova York, on estudia i treballa de cambrera i viu en un pis amb la noia que n'és la propietària. Un vespre, tornant de la feina, troba una bossa de mà que algú s'ha deixat sobre un seient del metro. En mira la documentació i d'aquesta manera sap on viu la persona a qui pertany la bossa i un bon dia va a casa seva per tornar-li. Així, la noia començarà una bona relació d'«amistat» amb una dona d'uns 70 anys, anomenada Greta, que parla un anglès afrancesat però

que en realitat és de Bulgària. Entre elles dues hi haurà una relació que es complicarà. I que ens complicarà la resta de la pel·lícula amb situacions sorprenents.

Sobre aquesta senzilla base, Neil Jordan construeix una trama que fa que l'espectador estigui atent contínuament al que passa, passarà o pot passar.

Per descomptat que la pel·lícula guanya molt amb la interpretació que fa Isabelle Huppert de l'enigmàtica, misteriosa i introvertida, i al mateix temps, de vegades, divertida, Greta. Senzillament, aquest film sense ella no seria el que és i l'espectador no aguantaria o no se'n creuria la trama. Hi ha també la petita intervenció d'un actor que és molt habitual en les pel·lícules de Neil Jordan, em refereixo a l'actor nascut a Belfast Stephen Rea. També compleix amb el seu paper de jove ingènua que se les tindrà amb la viuda, o sigui, amb la Greta, Chloë Grace Moretz, actriu americana de 22 anys que va començar la seva carrera cinematogràfica l'any 2005 i que, entre altres films, l'any 2014, sota les ordres d'Olivier Assayas, va participar a *Viatge a Sils Maria* (*Sils Maria*).

Per tant, us trobareu amb una pel·lícula recomanable per als amants del cinema de suspens. També per a espectadors amb ganes de patir i gaudir d'una història que t'atrapa i que et fa passar 98 minuts enganxat a la butaca.

Que no sigui res.

Guillem Terribas

Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona